

vendigt at sikre, at den Maade, hvorpaa Bevillingen anvendes, ikke kommer til at foregribe de Ønsker, som maa antages for Tiden at finde overvejende Tilslutning her i Tinget. Om det vil være rigtigt at gaa den Vej, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) antydede, og som ogsaa er bleven nævnt fra anden Side, nemlig at begrænse hele Bevillingens Gyldighed til 4 Aar, staar for mig i Øjeblikket som mere tvivlsomt. Det vilde medføre, at vi om 4 Aar staa ganske paa bar Bund, hvilket, hvis ellers Foranstaltningen viser sig nyttig, maaske ikke vilde være heldigt. Men hele Spørgsmaalet vil, som sagt, blive Genstand for ny Overvejelse i Finansudvalget, og jeg haaber da, at vi til 3dje Behandling maa kunne komme med et Forslag, som saa vidt muligt kan finde almindelig Tilslutning her i Tinget.

Et andet Spørgsmaal, der ganske naturlig har fremkaldt forskellige Udtalelser, er Anvendelsen af Bevillingen til Kødeksportens Fremme, og da særlig Tilskuddene til de forskellige Slagterier. Det undrede mig saaledes ikke, at det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) mener, at Nyborg ikke bør glemmes. Men naar han spørger, hvorfor Odense er bleven udpeget i Stedet for Nyborg, skylder jeg at oplyse, at det er, fordi der er indkommet Andragende fra Fyns Stifts patriotiske Selskab, som særlig anbefaler Odense Slagteri. Det hedder i denne Henvendelse, at man vil ikke undlade at anbefale, at dette Slagteri, der tilhører fynske Landmænd, støttes ved Statstilskud af Landbrugsministeriet i den Udstrækning, som maatte findes formaalstjenlig. Det er, vedbliver man, for Landbruget af overordentlig Betydning, at eet Slagteri paa Fyn staa vel udrustet til at kunne slagte de dertil egnede Kreaturer og bringe dem i bedst mulige Tilstand paa Markedet, og da Odense Eksportslagteri bedre end noget andet Slagteri herhjemme er indrettet paa Kvægslagtning til Ekspport, maa det særlig anbefales. Det er jo i det hele taget et Hovedspørgsmaal ved Anvendelsen af denne Bevilling, om man bør søge at koncentrere Pengene paa faa Steder, eller om man skal sprede dem ud i Smaabeløb. Det har i Finansudvalget — i Overensstemmelse med Ministerens Opfattelse — været Meningen, at man saa vidt muligt skal samle Pengene paa de vigtigste Punkter, idet Bevillingen kun derved vil komme til at gøre saa megen Nytte, som man efter Omstændighederne vil kunne faa ud deraf. Af to ærede Medlemmer er det blevet gjort gældende, at naar man i Jyl-

land vil udvide Understøttelsen til ogsaa at omfatte Kolding, burde man ikke glemme Aalborg. Jeg antager derfor, at vi blive nødte til at tænke paa Aalborg mellem 2den og 3dje Behandling, men hvad Resultatet bliver af denne Eftertænkning kan jeg ikke paa Forhaand have nogen Mening om.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, at Mejerikonsulenterne bør kunne benyttes som Opmand ved Voldgiftskendelser mellem Mejerier og Smørhandlere, er det en Tanke, som, forekommer det mig, kan søge nogen Berettigelse deri, at det utvivlsomt mange Steder vil være vanskeligt at finde kyndige Folk, som ere i Stand til at bedømme Smørrets Kvalitet. Tanken falder da ikke unaturligt paa Mejerikonsulenterne. Men at der kan være forskellige Betæneligheder i saa Henseende, og at den Stilling, Konsulenterne i det hele bør indtage over for Mejerierne, maaske derved noget kan forrykkes, skal jeg gerne erkende. Spørgsmaalet staar jo imidlertid hen, og nogen Afgørelse vil der først blive Tale om at træffe, naar der foreligger et Forslag om at forøge Konsulenternes Antal. Først da bliver der at tage Beslutning om, hvorvidt man vil give denne Bevilling ud fra den Forudsætning, at Konsulenternes Virksomhed fremdeles skal være som hidtil, eller om man vil overdrage dem det nævnte Hverv i Tillæg til, hvad de allerede hidtil have at udføre.

De ærede Medlemmer for Nørre-Sundby (J. Jensen) og Hjørring (Jungersen) have stillet selvstændige Ændringsforslag. Jeg kan ikke udtale mig om disse Forslag; de have ikke kunnet overvejes i Finansudvalget. Men jeg tilsiger de ærede Medlemmer, at dette vil ske, og jeg formoder, at det da vil være deres Hensigt, at tage Forslagene tilbage her ved 2den Behandling.

Jeg skal sluttelig endnu nævne, at det ærede Medlem for Tisted (Trolle) har fremdraget Spørgsmaalet om, hvorvidt det Vagthold, som finder Sted langs Vesterhavskysten, er tilstrækkeligt, og at han har henstillet at give en yderligere Bevilling for at tilvejebringe et bedre Udkig med Strandinger. Det vil erindres, at vi i Fjor gik ind paa at bevilge 5,000 Kr. til dette Øjemed i Tillæg til de 3,000 Kr., som allerede forud anvendtes; disse 5,000 Kr. var den Sum, som den daværende Minister ansaa for tilstrækkelig, og vi gik uden Kniberi ind derpaa. Hvis det nu har vist sig, at Tilsynet alligevel ikke er effektivt, kan jeg ikke undlade at sige, at det ikke